

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย
โรงพยาบาลท่าสองยาง จังหวัดตาก

ผู้เขียน นางสาวนิสิตา ทาสวรรณ
 ปรึกษา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)
 คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ
 รองศาสตราจารย์ ดร. ดารารรรณ ต๊ะปิ่นตา ประธานกรรมการ
 อาจารย์ ดร. พันทิพย์ จอมศรี กรรมการ

บทคัดย่อ

การดูแลผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย หากสามารถทำได้อย่างครอบคลุมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ และปฏิบัติเป็นไปมาตรฐานเดียวกัน จะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยลดการพยายามฆ่าตัวตายซ้ำได้ การศึกษาเชิงพัฒนาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับผู้ป่วยที่พยายาม ฆ่าตัวตาย โดยผู้ศึกษาได้ใช้แนวคิดการพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาการวิจัยการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติ ประเทศออสเตรเลีย (NHMRC อ้างใน จวีวรรณ ชงชัย, 2548) กลุ่มประชากรคือ บุคลากรที่ทำงานอยู่ที่โรงพยาบาลท่าสองยาง ทั้งหมด 26 คน ประกอบไปด้วยแพทย์จำนวน 4 คน เภสัชกรจำนวน 2 คน พยาบาลจำนวน 13 คน ผู้ช่วยเหลือคนไข้ 4 คน เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจำนวน 3 คน

ผลการศึกษาวิจัยพบหลักฐานเชิงประจักษ์ 68 เรื่อง แต่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายได้ทั้งหมด 26 เรื่อง ตามการประเมินระดับของหลักฐานเชิงประจักษ์ของสภาวิจัยทางการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติประเทศออสเตรเลีย ทำให้ได้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย โรงพยาบาลท่าสองยาง จังหวัดตาก ประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ด้านคือ 1) ด้านการพิทักษ์สิทธิผู้ป่วยและจริยธรรม 2) ด้านการประเมินผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย 3) ด้านการดูแลผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย 4) ด้านการให้ความรู้คำแนะนำ 5) ด้านการดูแลต่อเนื่อง 6) ด้านการบันทึกข้อมูลในแฟ้มประวัติอย่างเป็นระบบ และ 7) ด้านการควบคุมคุณภาพการบริการ โดยมีแบบประเมินระดับความเสี่ยงของการฆ่าตัวตายแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ป่วยและญาติ แบบบันทึกการประเมินผลลัพธ์ด้านสุขภาพ

ในผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย แผ่นพับข้อควรรู้ในการดูแลผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย นำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้กับผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายจำนวน 5 รายที่เข้ารับการรักษาในแผนกผู้ป่วยในและสำรวจความเป็นไปได้และความคิดเห็นต่อการใช้นโยบาย การเสวนาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงแนวปฏิบัติพบว่าประชากรจำนวน 23 คน จาก 26 คนเห็นว่าแนวปฏิบัติมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ ในหน่วยงาน 24 คน เห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะนำแนวปฏิบัติไปใช้ในหน่วยงาน 22 คน เห็นว่าแนวปฏิบัติใช้ได้ดีในการดูแลผู้ป่วย 26 คน เห็นว่าทีมสหสาขาวิชาชีพสามารถใช้แนวปฏิบัติได้และ 25 คน มีความพึงพอใจในการใช้นโยบาย

การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายที่พัฒนาขึ้นตามกระบวนการพื้นฐานความรู้เชิงประจักษ์ สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง ผู้ศึกษาเห็นควรให้มีการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายนี้ นำไปสู่ขั้นตอนการนำไปใช้เพื่อประเมินประสิทธิภาพและเผยแพร่ต่อไป

The logo of Chiang Mai University is a circular emblem. In the center is a detailed illustration of an elephant facing left. The text "CHIANG MAI UNIVERSITY 1964" is written in a circular path around the elephant. There are decorative floral motifs on either side of the elephant.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Development of Clinical Practice Guidelines for Suicidal Attempted Patients, Thasongyang Hospital, Tak Province

Author Miss Nisita Tasuwan

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Associate Professor Dr. Darawan Thapinta Chairperson

Lecturer Dr. Pantip Jormsri Member

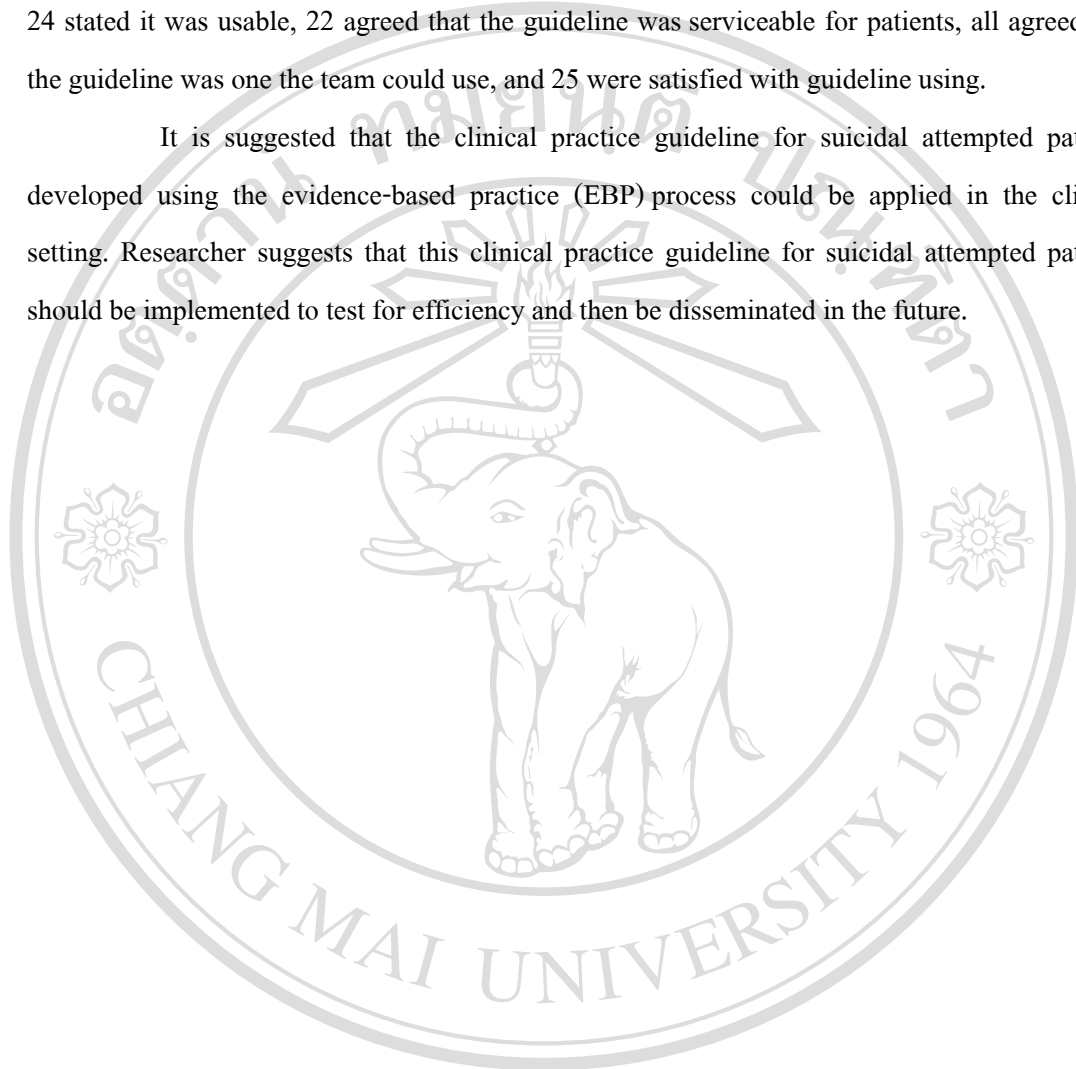
ABSTRACT

Care of suicide attempted patients, when covering the physical and mental aspects using standard practice, can decrease repeated suicide attempts. This research aimed to develop a clinical practice guideline for suicide attempted patients, Thasongyang hospital, Tak province. Through this developmental study a clinical practice guideline was developed using the concept of Australian National Health and Medical Research Council (NHMRC cited in Chaweewan Thongchai, 2005). The study population was 26 health care personnel working at Thasongyang hospital consisted of 4 doctors, 2 pharmacists, 13 nurses, 4 helpers and 3 guards.

The results of this study revealed that there were sixty-eight related studies. Twenty-six citations were acquired as they mentioned clinical practice guidelines appraised based on the Australian National Health and Medical Research Council. The clinical practice guideline for suicidal attempted patients in Thasongyang hospital consisted of 7 components namely: 1) Patient's rights and ethics, 2) patient assessment for suicide attempted patient, 3) nursing care for suicide attempted patients, 4) providing education, 5) continuity of care, 6) patient history profile, and 7) quality control practices record. The instruments used included a risk assessment for suicide form, satisfaction of patients and their relations, outcome evaluation form, and caring education pamphlet for suicidal attempted patients. After applying the clinical practice guideline for five suicidal attempted patients, a survey for the feasibility and attitudes to use the guideline,

feedback and brainstorming for the improvement of the clinical practice guideline from the population were done. Twenty three out of Twenty six agreed that the guideline was appropriate, 24 stated it was usable, 22 agreed that the guideline was serviceable for patients, all agreed that the guideline was one the team could use, and 25 were satisfied with guideline using.

It is suggested that the clinical practice guideline for suicidal attempted patients developed using the evidence-based practice (EBP) process could be applied in the clinical setting. Researcher suggests that this clinical practice guideline for suicidal attempted patients should be implemented to test for efficiency and then be disseminated in the future.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved